

Основываясь на определении, можно выделить три функции административной ответственности за недобросовестную конкуренцию:

предупредительная функция – основывается на предупреждении должностного лица юридического лица, в том числе государственного органа, путем вынесения предостережения в письменной форме о недопустимости совершения действий (бездействия), которые могут привести к нарушению антимонопольного законодательства;

воспитательная функция – основывается на самой угрозе привлечения к административной ответственности лица за совершение правонарушения, именуемого недобросовестной конкуренцией, с одной стороны, и с другой стороны, включает в себя информирование хозяйствующих субъектов конкурентных отношений об изменениях в антимонопольном законодательстве;

штрафная функция – реализуется посредством привлечения правонарушителей к административной ответственности за нарушение запрета на недобросовестную конкуренцию. По общему правилу, каждый правонарушитель должен быть подвергнут наказанию. В свою очередь наказание является средством для достижения цели административной ответственности – защиты интересов личности, общества и государства от административных правонарушений.

Определение и изучение функций административной ответственности за недобросовестную конкуренцию способствует совершенствованию законодательства в данной сфере, повышению правовой культуры в сфере конкурентных отношений, прогнозированию совершения правонарушений за нарушения запрета на недобросовестную конкуренцию, выявлению и устранению причин и условий, способствующих их совершению.

Паляшчук М. А.

АДМІНІСТРАЦЫЙНЫЯ ПРАВАПАРУШЭННІ Ў ГАЛІНЕ ГЕННА-МАДЫФІКАВАНЫХ АРГАНІЗМАЎ І АХОВЫ РАСЛІН

Паляшчук Марыя Андрэеўна, студэнтка 3 курса Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта, г. Мінск, Беларусь, roppinssible@gmail.com

*Навуковы кіраўнік: старшы выкладчык кафедры канстытуцыйнага права
юрыдычнага факультэта Куневіч Георгій Георгіевіч*

У сувязі з міравым эканамічным крызісам сталі праводзіцца распрацоўкі ў галіне стварэння якаснай, недарагой харчовай прадукцыі. Навука звярнулася да геннай інжынерыі, у прыватнасці да выкарыстання генна-мадыфікаваных арганізмаў (далей – ГМА). Аднак неўзабаве ўзнікла пытанне аб якасці і карысці такіх прадуктаў.

Абсталяванне, якое выкарыстоўваецца сёння ў Беларусі, можа вызначыць толькі некалькі ліній ГМ-соі і кукурузы, у той час як многія дзяржавы вызначаюць генныя мадыфікацыі пры дапамозе нанатэхналогій на

аснове биячыпа. Але, нажаль, у Беларусі з прыняццем Закона «Аб якасці харчовай сыравіны і харчовых прадуктаў для жыцця і здароўя чалавека» да гэтага часу няма ніводной лініі ГМА, дазволенай да выкарыстання ў харчаванні людзей. У сувязі з гэтым не можа ісці гаворка і аб маркіроўцы прадукцыі. Выкладзенае сведчыць аб прабелах заканадаўства ў гэтай галіне.

Патрэбу ў пашырэнні мае пералік харчовай сыравіны і харчовых прадуктаў, якія падлягаюць кантролю на прадмет наяўнасці ГМ-складнікаў. Неабходна дэталёвая прававая рэгламентацыя адказнасці за парушэнне нормаў, устаноўленых заканадаўствам аб бяспецы генна-інжынернай дзейнасці. З улікам вастрыні праблемы прымянення ГМА было б мэтазгодна прыняць асобныя артыкулы пра адказнасць за парушэнне заканадаўства аб генна-інжынернай дзейнасці і аб адказнасці за парушэнне правілаў маркіроўкі харчовых тавараў, вырабленых з выкарыстаннем ГМА.

Такім чынам, прымяненне ў прадуктах харчавання ГМА будзе з'яўляцца велізарнай рызыкай у галіне забеспячэння бяспекі прадуктаў харчавання. Гэтая акалічнасць яшчэ раз пераконвае ў тым, што без змен у заканадаўстве будзе вельмі праблематычна забяспечыць якасць і бяспеку харчовых тавараў, а таксама паўнаwartасныя ўмовы для жыццядзейнасці і здароўя грамадзян.

Погорелая О. Ю.

ИНФОРМАЦИОННАЯ КОМПЕТЕНТНОСТЬ ЮРИСТА В УСЛОВИЯХ РАЗВИТИЯ ЦИФРОВОЙ ЭКОНОМИКИ В РЕСПУБЛИКЕ БЕЛАРУСЬ

Погорелая Ольга Юрьевна, магистрант Белорусского государственного университета, г. Минск, Беларусь, rogorelayaolga31@gmail.com

Научный руководитель: канд. юрид. наук, доцент Абламейко Мария Сергеевна

Республика Беларусь одним из ключевых приоритетов своего социального-экономического развития видит в развитии информационного общества и цифровой экономики, пройдя длинный путь с момента принятия первой программы информатизации на 1991–1995 гг. до Стратегии развития информатизации в Республике Беларусь на 2016–2022 годы (далее – Стратегия).

Совершенствование условий, содействующих трансформации сфер человеческой деятельности под воздействием информационно-коммуникационных технологий (ИКТ) закреплено в качестве цели Государственной программы развития цифровой экономики и информационного общества на 2016–2020 гг., утвержденной постановлением Совета Министров Республики Беларусь от 23 марта 2016 г. № 235. Во исполнение ее положений 21 декабря 2017 г. был принят Декрет Президента Республики Беларусь № 8 «О развитии цифровой экономики» (далее – Декрет), направленный на совершенствование инновационной сферы и построения современной цифровой экономики в Республике Беларусь. Декретом предоставляются льготы и преференции участникам отношений,